

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság az EK 230. cikk alapján semmisítse meg a felperesnek az Európai Szociális Alapból (ESZA) az 1987. április 30-i C(87)0860. sz. határozattal (870927 P1. sz. anyag) nyújtott pénzügyi támogatás összegét csökkentő, 2004. november 9-i D(2004)24253 bizottsági határozatot;
- az Elsőfokú Bíróság kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes által felhozott jogalapok és fontosabb érvek megegyeznek a T-158/07. sz. ügyben felhozottakkal.

2007. május 9-én benyújtott kereset – Group Lottuss kontra OHIM – Ugly (COYOTE UGLY)

(T-161/07. sz. ügy)

(2007/C 155/67)

A keresetlevél nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Group Lottuss Corp., SL (Barcelona, Spanyolország) (képviselők: J. Grau Mora, A. Angulo Lafora, M. Ferrándiz Aven-
daño és J. Arribas García, ügyvédek)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és forma-
tervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: UGLY, INC.

Kereseti kérelmek

- az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül az OHIM második fellebbezési tanácsának 2007. március 2-i határozatát abban a részében, amelyben az azt a kijelentést tartalmazza, hogy elutasítja a GROUP LOTTUSS CORP. SL társaság „COYOTE UGLY” védjegyének 2.428.795. sz. közösségi védjegybejelentési kérelmét;
- az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: a felperes.

Az érintett közösségi védjegy: a „COYOTE UGLY” ábrás védjegy (2.428.795. sz. bejelentési kérelem) a 9., 41. és 42. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: Ugly, Inc.

A hivatkozott védjegy vagy megjelölés: a 14., 16., 21., 25., 32. és 34. osztályba tartozó árukra vonatkozó „COYOTE UGLY” közösségi szóvédjegy, valamint a 14., 16., 21., 25., 32., 33., 34., 41. és 42. osztályba tartozó árukra és szolgáltatásokra vonatkozó, „COYOTE UGLY” lajstromozatlan, közismert, korábbi szó- és ábrás védjegyek.

A felszólalási osztály határozata: a felszólalásnak részben helyt adott, azáltal, hogy elutasította a közösségi védjegybejelentést a 42. osztályba tartozó szolgáltatások tekintetében.

A fellebbezési tanács határozata: a megtámadott határozatot hatályon kívül helyezte abban a részében, amelyben az elutasította a 41. osztály tekintetében bejelentett „szórakoztatás, diszkók és zenés-táncos szórakozóhelyek (szolgáltatásai)” ellen irányuló felszólalást, és e szolgáltatások tekintetében elutasította a védjegybejelentést.

Jogalapok: a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának téves alkalmazása.

2007. május 8-án benyújtott kereset – Pigasos Alieftiki Naftiki Etaireia kontra Tanács és Bizottság

(T-162/07. sz. ügy)

(2007/C 155/68)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: Pigasos Alieftiki Naftiki Etaireia (Moschato, Görögország) (képviselő: N. Skandamis ügyvéd)

Alperesek: az Európai Unió Tanácsa és az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság állapítsa meg, hogy az Európai Unió Tanácsa és az Európai Közösségek Bizottság egy sor jogszerűtlen cselekménnyel és mulasztással megsértették a szabad mozgás, a gazdasági szabadság, az arányosság, a bizalomvédelem, valamint a hatékony bírósági jogvédelem közösségi jogi alapelveit a halászlé térségben, egy harmadik országgal (Tunézia) határos övezetben, továbbá a kifogott halászlésákmányok az ezen – a Közösséggel társult és (in transit) vámelőrzés alatt álló – harmadik ország területén keresztül közösségi vámterületre történő szállítása térségében;
- az Elsőfokú Bíróság kötelezze az alperes közösségi intézményeket, hogy az EK 235. cikk és az EK 288. cikk második bekezdése szerinti kártérítésként fizessenek a felperesnek 23 608,551 dinárt, valamint (188 583,18 + 10 806 323,44 + 1 000 000 = 11 994 906,62 eurót).

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes előadja, hogy gazdasági kár érte amiatt, hogy nem hozhatta be közösségi vámterületre a vállalkozási tevékenységéhez tartozó, közösségi eredetű és gyártmányú termékeket a közösségi intézmények egy sor jogszerűtlen cselekménye és magatartása következtében, éspedig:

- a) az Európai Bizottság miatt, minthogy elfogadta az 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendeletet⁽¹⁾, amely a közösségi halászsákmány eredete bizonyításának kizárólagos eszközeként és a szabad mozgáshoz való jog lényeges elemeként előírja a teljesen kitöltött T2M közösségi vámkormány felmutatását;
- b) az Európai Bizottság miatt, minthogy az folytatta a Közösség nevében Tunéziával a társulási megállapodásra vonatkozó tárgyalásokat, valamint az Európai Unió Tanácsa miatt, amely e megállapodást megerősítette; e szervenek nem jártak el körültekintően olyan rendelkezések elfogadása érdekében, amelyek révén elkerülhető, hogy a Tunézia területi vizein kívül folytatott közösségi halászati tevékenységből származó közösségi eredetű halászsákmány ne rendelkezzen a szabad mozgás jogával;
- c) az Európai Bizottság és az Európai Unió Tanácsa miatt, amennyiben azáltal, hogy hatáskörrel rendelkező szervként részt vettek a társulási megállapodás módosításában, a felperes szerint nem gondoskodtak a halászat említett különleges kategóriájának szabályozásáról, noha a probléma számukra ismert volt;
- d) az Európai Bizottság miatt, minthogy a társaság erre irányuló kérelme ellenére elmulasztotta a görög hatóságok szükséges ellenőrzését.

A felperes előadja ezenkívül, hogy az előbbieken felsorolt cselekmények és mulasztások a magánszemélyek védelmét szolgáló magasabb rendű jogszabályokat sértenek, éspedig:

- a) az áruk szabad mozgásához való jogot, amelynek gyakorlásához az igazgatási alakszerűség csupán alakszerű, nem pedig érdemi értékkel rendelkeznek;
- b) a vállalkozási szabadsághoz való jogot, amelynek lényegét sérti az, hogy az eredet igazolása más módon nem lehetséges;
- c) az arányosság elvét, amellyel nem egyeztethető össze, hogy kizárt bármilyen más, a T2M okmánytól eltérő egyéb eredeti-gazdálkodási eszköz;
- d) a bizalomvédelem elvét azáltal, hogy a jogosult bár a piacot körültekintően vizsgálva járt el, súlyos kár érte amiatt, hogy a közösségi jogban részére biztosított jogokkal élt;
- e) a hatékony bírósági jogvédelem elvét, amellyel ellentétes az, hogy a görög, a tunéziai és a közösségi hatóságok megtagadták az igazságszolgáltatást a felperes társaságnak.

Az állítólagos kár összegének becsülésével kapcsolatban a felperes előadja, hogy az őt ért kár szokatlan és különleges jellege indo-

kolttá teszi annak megtérítését, és úgy véli, hogy jelen esetben jogellenes cselekmény hiányában is fennállnak a Közösség kártérítési felelősségének előfeltételei.

⁽¹⁾ A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet (HL L 253., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 6. kötet, 3. o.).

A Közzszolgálati Törvényszék F-30/06. sz., Sundholm kontra Bizottság ügyben 2007. március 1-jén hozott ítélete ellen Asa Sundholm által 2007. május 14-én benyújtott fellebbezés

(T-164/07. P. sz. ügy)

(2007/C 155/69)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Asa Sundholm (Brüsszel, Belgium) (képviselő: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis és E. Marchal ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

- Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül a Közzszolgálati Törvényszéknek (második tanács) az F-30/05. sz., Sundholm kontra Bizottság ügyben 2007. március 1-jén hozott ítéletét;
- az Elsőfokú Bíróság saját maga eljárva helyezze hatályon kívül a fellebbező 2003-as évre vonatkozó szakmai előmeneteli jelentésének megállapításáról szóló bizottsági határozatot, és az alperest kötelezze az első- és másodfokú eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésében a fellebbező a Közzszolgálati Törvényszéknek a 2003. január 1-je és december 31-e közötti időszakra vonatkozó szakmai előmeneteli jelentésének megsemmisítésére irányuló keresetét elutasító ítélete hatályon kívül helyezését kéri.

Fellebbezésének alátámasztására előadja, hogy a Közzszolgálati Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor elutasította a védelemhez való jog megsértésére irányuló jogalapot.